

Dingen om te vermijden als de pest

Door: Pastor Ricky Kurth

In de brief van Paulus aan Titus vertelde hij de jongeman dat het goed zou zijn voor zijn geestelijke gezondheid als hij sommige dingen zou kunnen vermijden.

“Titus 3:9: Maar wedersta de dwaze vragen en geslachtsrekeningen, en twistingen, en strijdningen over de wet; want zij zijn onnut en ijdel.

U zult het er vast mee eens zijn dat er allerlei dwaze vragen in de wereld zijn, vooral in de wereld van de religie! In de 17e eeuw debatteerden de monniken in Constantinopel altijd over de vraag hoeveel engelen op de punt van een speld konden dansen. Dat is zeker een dwaze vraag. Maar het is niet het soort vraag dat Paulus in gedachten had. Hier heeft de apostel het over vragen met betrekking tot de wet van Mozes, en er zijn een aantal manieren waarop we kunnen weten of dat zo is.

Ten eerste noemt Paulus de wet in dit vers wanneer hij tegen Titus zegt dat hij "twisten over de wet" moet vermijden. Maar het is je misschien ook opgevallen dat onze tekst begint met een 'maar'. Dat betekent dat Paulus, wanneer hij hier over de wet spreekt, een contrast trekt met de genade van God die hij zojuist heeft besproken in de verzen 7 en 8. Nadat hij ons eraan had herinnerd dat we "gerechtvaardigd zijn door Zijn genade" (v. 7), schreef hij in vers 7 en 8:

“Titus 3:7-8: 7 Opdat wij, gerechtvaardigd zijnde door Zijn genade, erfgenamen zouden worden naar de hope des eeuwigen levens.

“Titus 3:8: Dit is een getrouw woord, en deze dingen wil ik, dat gij ernstelijk bevestigt, opdat degenen, die aan God geloven, zorg dragen, om goede werken voor te staan; deze dingen zijn het, die goed en nuttig zijn den mensen.

Paulus vertelde Titus dat hij voortdurend moest bevestigen dat we gerechtvaardigd zijn door Gods genade "opdat" - d.w.z. met het doel - hen te helpen die in God hebben geloofd om in goede werken te blijven doen. Hij wist dat de manier om gelovigen ertoe te brengen goede werken onder genade te blijven doen is hen er voortdurend aan te herinneren dat ze gerechtvaardigd zijn door genade.

De zoete plek

Zie je, genade zet je op de plek. Er staat: “God heeft u gered door Zijn genade; wat ga je nu voor Hem doen?” Genade zegt dat “de liefde van Christus”, die Hij toonde door voor ons te sterven, “ons dwingt” om voor Hem te leven, zie 2 Kor. 5:14-15:

“14 Want de liefde van Christus dringt ons; 15 Als die dit oordelen, dat, indien Een voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn. En Hij is voor allen gestorven, opdat degenen, die leven, niet meer zichzelf zouden leven, maar Dien, Die voor hen gestorven en opgewekt is.

We dienen Hem uit dankbaarheid voor Zijn liefde voor ons, niet uit angst voor wat Hij ons zal aandoen als we Hem niet dienen, zoals het geval was met Gods volk, Israël, onder de wet.

Maar er waren mannen op Kreta, waar Titus gestationeerd was (Titus 1:5), die het er niet mee eens waren. Ze gaven toe dat we gerechtvaardigd worden door genade, maar ze vonden dat de enige manier, om gelovigen goede werken te laten onderhouden, was door ze onder de wet te plaatsen! Toen Titus bevestigde dat genade onze motivatie is om "nuchter, rechtvaardig en godvruchtig te leven" (Titus 2:11-12), trokken de voorvechters van de wet dit in twijfel, zoals de Wettischen deden in Galatië,

want dat is wat Wettischen altijd doen. Maar zo de genade van God in twijfel trekken is "dwaas", en Paulus zegt tegen Titus dat hij dwaze vragen moet "vermijden".

Als je er niet van overtuigd bent dat Paulus dwaze vragen over de wet stelt, kijk dan hoe hij de Galaten noemde die de genade voor de wet hadden ingeruild:

“Gal. 3:1-5: 1 O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd, dat gij der waarheid niet zoudt gehoorzaam zijn; denwelken Jezus Christus voor de ogen te voren geschilderd is geweest, onder u gekruist zijnde?

2 Dit alleen wil ik van u leren: hebt gij den Geest ontvangen uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs?

3 Zijt gij zo uitzinnig? Daar gij met den Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees?

4 Hebt gij zoveel tevergeefs geleden? Indien maar ook tevergeefs!

5 Die u dan den Geest verleent, en krachten onder u werkt, doet Hij dat uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs?

Paulus herinnerde de gelovigen in Galatië eraan dat hun Christelijke leven begon met de Geest, met “de vernieuwing van de Heilige Geest” die we ontvangen wanneer God ons redt door Zijn genade (Titus 3:5). Het zou dus "dwaas" voor hen zijn om terug te gaan naar de wet om zichzelf te vervolmaken met goede werken.

Er is geen grotere dwaas als een ongehoorzame dwaas

Er is een reden waarom Paulus vragen over de Wet "dwaas" noemt. Wist je dat één van de definities van een dwaas in de Bijbel iemand is die weigert God te gehoorzamen? Samuël zei tegen Saul:

“1 Sam. 13:13:Gij hebt zottelijk (dwaas) gedaan; gij hebt het gebod van den Heere, uw God, niet gehouden,.....”

Zie je hoe dat vers een dwaas definieert als iemand die God niet gehoorzaamt? We zien deze definitie opnieuw toen de Heer zei:

“Matth. 7:26: En een iegelijk, die deze Mijn woorden hoort en dezelve niet doet, die zal bij een dwazen man vergeleken worden, die zijn huis op het zand gebouwd heeft;

En we zien het nog eens bij de Galaten, toen Paulus ze schreef:

“Gal. 3:1: O gij uitzinnige (dwaze) Galaten, wie heeft u betoverd, dat gij der waarheid niet zoudt gehoorzaam zijn; denwelken Jezus Christus voor de ogen te voren geschilderd is geweest, onder u gekruist zijnde?

De wet van Mozes was ooit de waarheid van God, en toen Gods volk in Israël eraan gehoorzaamde, gehoorzaamden ze de waarheid. Maar net als de rest van ons, die in de bedeling van genade leven, waren de Galaten "niet onder de wet" (Romeinen 6:15). Dus toen ze de genade verlieten om terug te keren naar de wet, gehoorzaamden ze de waarheid niet. Ze waren niet gehoorzaam aan de nieuwe waarheid van genade.

Dit alles betekent dat vragen over de wet vandaag de dag, onder genade, dwaas zijn, want ze kunnen een gelovige niet helpen goede werken vol te houden. Het heeft dus geen zin om vragen te stellen over de wet, althans met dat doel. Het is altijd waardevol om alle delen van de Schrift te bestuderen,

maar kijk niet naar de angst die door de wet wordt veroorzaakt om je te helpen in goede werken te volharden. Kijk in plaats daarvan naar de liefde van Christus.

Om terug te komen op de vraag hoeveel engelen op de punt van een speld kunnen dansen, zijn de meeste mensen zich niet bewust van de reden waarom die vraag bijzonder dwaas is. In de 17e eeuw, toen die monniken over die vraag debatteerden, werd Constantinopel omringd door de Turken die zich buiten de stad verzamelden en zich voorbereidden om binnen te vallen en haar te veroveren! En daar zaten de religieuze leiders van de stad te discussiëren over een vraag die in zo'n situatie absoluut geen waarde had. Dat maakte deze theologische vraag tot een metafoor voor het verspillen van tijd aan het debatteren over onderwerpen die geen praktische waarde hebben, terwijl urgentere zaken worden genegeerd.

En het is een geschikte metafoor om hier te gebruiken, want het heeft geen zin om vragen te stellen over de wet om u te helpen op het zeer praktische gebied van het volhouden van goede werken. Dus vermijd dergelijke vragen als de pest!

Genade zit niet in de familie

Dat is allemaal de reden waarom Paulus ook tegen Titus zei om "genealogieën" te vermijden (Titus 3:9), want genealogieën waren een onderdeel van de wet - een belangrijk onderdeel! Toen de Joden na 70 jaar gevangenschap in Babylon terugkeerden naar hun vaderland, beweerden sommige mannen dat ze priesters waren, en:

"Neh. 7:64: Dezen zochten hun geschrift, willende hun geslacht rekenen, maar het werd niet gevonden; daarom werden zij als onreinen van het priesterschap geweerd.

Die mannen konden God niet dienen in de bediening van het priesterschap omdat ze niet konden bewijzen "door genealogie" dat ze van de priesterlijke stam van Levi waren. Maar genealogieën zijn tegenwoordig niet belangrijk, want je hoeft niet tot de stam van Levi te zijn om God in de bediening onder genade te dienen!

Natuurlijk zeiden de wettischen op Kreta iets anders. Maar toen Paulus Titus vertelde om op Kreta "ouderlingen aan te stellen" (Titus 1:5), en vervolgens de kwalificaties voor geestelijke leiders opsomde (vv. 6-9), zei hij niets over het controleren of iemands stamboom kan worden herleid tot Levi. Dat betekent dat als je "verlangt" door God gebruikt te worden in de bediening (1 Tim. 3:1), God je kan gebruiken, ongeacht wie je vader is.

Toen Paulus verder tegen Titus zei dat hij "twisten" moest vermijden, een twist is een ruzie of een argument die altijd wordt veroorzaakt door trots (Spreuken 13:10). Leviëten waren trots op hun stamboom, en alle Joden "pochten" over de kennis van God die ze in hun wet hadden (Romeinen 2:17-18). Die trots zorgde ervoor dat sommige "ongeregelde en ijdele praters... over de besnijdenis" op Kreta (Titus 1:10) "conflicten" opriepen in de kerken van Kreta, omdat ze beweerden dat de Wet moest worden onderwezen om gelovigen te helpen om in goede werken te volharden. Geen wonder dat Paulus Titus waarschuwt om "strijd over de wet te vermijden", zie 3:9:

"Maar wedersta de dwaze vragen en geslachtsrekeningen, en twistingen, en strijdingen over de wet; want zij zijn onnut en ijdel.

Geestelijke winst maken

We weten dat strijd over de wet ook een probleem was in Efeze, waar Timotheüs gestationeerd was (Efeziërs 1:3), want Paulus zei tegen hem:

“2 Tim. 2:14: Breng deze dingen in gedachten, en betuig voor den Heere, dat zij geen woordenstrijd voeren, hetwelk tot geen ding nut is, dan tot verkering der toehoorders.

Toen Paulus Timotheüs waarschuwde om niet te twisten over woorden die geen nut hebben, klinkt dat niet als zijn instructie aan Titus om “twisten over de wet; want ze zijn onnut”? Toen Paulus die waarschuwing doorgaf aan Timotheüs, herinnerde hij hem er aan hoe belangrijk het is om "het woord der waarheid recht te snijden" (v. 15), suggereert dit dat de specifieke "woorden die geen nut hebben", die hij in gedachten had, woorden waren die vermeden moeten worden door te erkennen dat de wet aan het volk van Israël is gegeven, niet aan ons. En de enige manier om dat te herkennen is door het woord recht te snijden.

Sta je niet te popelen om de geestelijke winst te verkrijgen die het volhouden van goede werken altijd oplevert voor een gelovige? Onthoud dat winst is wat u overhoudt nadat u uw uitgaven heeft gedekt. Daardoor kunt u meer doen dan break-even. En als het om je Christelijke leven gaat, wil je meer doen dan break-even! Nadat je je tijd, je talenten, je geld en al het andere dat je in het leven hebt, hebt geïnvesteerd, wil je winst maken.

En de manier om profijt te trekken in het Christelijke leven is te bedenken dat het de genade van God is die ons aanspoort om goede werken te doen. Zei Paulus zopas niet dat dit "voor mensen tot nut was" (Titus 3:7-8)? Maar als hij zegt dat het onderhouden van goede werken winstgevend is, en de wet onrendabel is, dan moet dat betekenen dat de wet u geen voordeel kan opleveren als het gaat om het handhaven van goede werken.

Nu moet u weten dat de wet de Joden, die onder de wet waren, tot voordeel was omdat God in die tijd de wet eerbiedigde. God beloofde hen te zegenen met rijkdom en een goede gezondheid als ze volhielden goede werken te doen. Als u onder zo'n programma zou leven, zou u dan niet volhouden om goede werken te doen om die zegeningen te ontvangen?

Natuurlijk komt God die beloften van de wet vandaag niet na onder genade. Maar als u denkt dat Hij dat hij dat wel doet, zult u ontdekken dat de Wet onrendabel is, omdat u zult denken dat God u in de steek laat als Hij u niet zegent met gezondheid en rijkdom als u in goede werken volhard. En dat zal er hoogstwaarschijnlijk toe leiden dat u stopt met het doen van goede werken, of het op zijn minst moeilijker voor u wordt om ze vol te houden. Het kan je hoogstens doen geloven dat God Zijn beloften niet nakomt, en je geloof in het Woord van God tot op het bot aan het wankelen brengen.

Een vergelijkbare ijdelheid

Als Paulus verder zegt dat strijd over de wet "ijdel" is (Titus 3:9), betekent dat woord leeg, of waardeloos, of onnut. Maar als dat het geval is, waarom herhaalt de apostel zichzelf dan? Waarom zou hij zeggen dat het streven naar de Wet nutteloos was, en er dan aan toevoegen dat het tevergeefs was, als de twee woorden ongeveer hetzelfde betekenen?

Ik geloof dat het komt, omdat toen de wet Gods programma voor Zijn volk was, het woord "ijdel" meestal te maken had met afgoderij, zoals toen Samuël het volk Israël waarschuwde:

“1 Sam. 12:21: En wijkt niet af; want gij zoudt de ijdelheden na volgen, die niet bevorderlijk zijn, noch verlossen, want zij zijn ijdelheden.

Het is gemakkelijk om te zeggen dat de profeet hen met die woorden waarschuwde voor afgoderij, want toen ze geen acht sloegen op zijn woorden, schreef Jesaja later:

“Jes. 44:9: De formeerders van gesneden beelden zijn al te zamen ijdelheid, en hun gewenste dingen doen geen nut;.....”.

De profeet Jeremia voegde aan Jesaja's woorden toe dat Gods volk in Israël zich aan zoveel afgoderij had overgegeven, dat het de religieuze erfenis werd die ze aan hun kinderen doorgaven, zeggende:

“Jer. 16:19-20: 19onze vaders leugen erfelijk bezeten, en ijdelheid, waarin toch niets was, dat nut deed. 20 Zal een mens zich goden maken? Zij zijn toch geen goden.

Met al deze verzen, die verkondigen dat afgoderij "ijdel" en "geen nut" was, kan ik, toen Paulus bevestigde dat de wet "onnuttig en ijdel" was, niet anders dan concluderen dat hij met het gebruik van diezelfde woorden suggereerde dat de Joden op Kreta van hun wet een afgod hadden gemaakt.

Als je denkt dat dit niet zou kunnen gebeuren met iets dat God aan Israël gaf, onthoud dan dat de Joden een afgod maakten van de koperen slang die God Mozes gaf om in de woestijn omhoog te houden (Zie Num. 21:5-9 en vergelijk dat met 2 Koningen 18:1-4). En in de tijd van Paulus hadden ze klaarblijkelijk hetzelfde gedaan met de wet omdat ze een volk waren dat vatbaar was voor afgoderij.

“Num. 21:5-9:5 En het volk sprak tegen God en tegen Mozes: Waarom hebt gijlieden ons doen optrekken uit Egypte, opdat wij sterven zouden in de woestijn? Want hier is geen brood, ook geen water, en onze ziel walgt over dit zeer lichte brood. 6 Toen zond de Heere vurige slangen onder het volk, die beten het volk; en er stierf veel volks van Israël. 7 Daarom kwam het volk tot Mozes, en zij zeiden: Wij hebben gezondigd, omdat wij tegen den Heere en tegen u gesproken hebben; bid den Heere, dat Hij deze slangen van ons wegneme. Toen bad Mozes voor het volk. 8 En de Heere zeide tot Mozes: Maak u een vurige slang, en stel ze op een stang; en het zal geschieden, dat al wie gebeten is, als hij haar aanziet, zo zal hij leven. 9 En Mozes maakte een koperen slang, en stelde ze op een stang; en het geschiedde, als een slang iemand beet, zo zag hij de koperen slang aan, en hij bleef levend.

“2 Kon. 18:1-4: 1 Het geschiedde nu in het derde jaar van Hosea, den zoon van Ela, den koning van Israel, dat Hizkia koning werd, de zoon van Achaz, koning van Juda. 2 Vijf en twintig jaren was hij oud, toen hij koning werd, en hij regeerde negen en twintig jaren te Jeruzalem, en de naam zijner moeder was Abi, een dochter van Zacharia. 3 En hij deed dat recht was in de ogen des Heeren, naar alles, wat zijn vader David gedaan had. 4 Hij nam de hoogten weg, en brak de opgerichte beelden, en roeide de bossen uit; en hij verbrijzelde de koperen slang, die Mozes gemaakt had, omdat de kinderen Israels tot die dagen toe haar gerookt hadden; en hij noemde haar Nehustan.

Als u denkt dat Gods volk tegenwoordig minder vatbaar is voor afgoderij, denk dan nog eens goed na. Ik hoor de hele tijd van gelovigen die beweren dat we de wet moeten volgen als we godvruchtig willen zijn. Er gaat bijna geen maand voorbij dat ik geen correspondentie ontvang van de één of andere oprechte gelovige die stelt dat godsvrucht voortkomt uit het houden van de sabbat, volgens wet, en de voedselwetten. En zowat elke voorganger zal je vertellen dat je goddeloos bent als je het werk van de Heer niet ondersteunt door tienden te geven zoals de wet vereist!

Of deze broeders het nu beseffen of niet, ze aanbidden de wet lang nadat het niet langer nuttig was om Gods volk te helpen in goede werken te volharden, net zoals Zijn volk in Israël de koperen slang aanbad lang nadat het niet langer nuttig was om hen van de beet, van de slangen, te redden.

En wettischen zijn niet de enigen die een god maken van iets dat God in het verleden aan gelovigen heeft gegeven. Ik kan zien dat sommige van de pinksterbroeders van wie ik hoor dat ze een god hebben gemaakt van de gaven van tongentaal en genezing. Maar alle verwarring die gepaard gaat met dit dispensationele soort van afgoderij zou vermeden kunnen worden als Gods volk slechts gehoor zou geven aan het advies van Paulus om het woord der waarheid recht te snijden, 2 Tim. 2:15, en twisten over de wet te vermijden!